

Konvencija Jugoslovanske Katoliške Jednote.

ČETRTA SEJA
dne 3. sept. 1913.

Predsednik John Germ otvori četrto sejo ob 9. uri zjutraj z običajno molitvijo. Delegati so vsi navzoči. Prečita se zapisnik prejšnjih dveh sej, ki se z malimi popravki sprejme.

Predlog stavljen in potrjen, da se sprejme sledeča resolucija soglasno.

Resolucija:

Mi, zbrani delegati na IX. glavnem zborovanju J. S. K. J. v Pittsburghu, Pa. izražamo svoje popolno priznanje in zaupanje gl. in nadzornemu odboru, ki je imel posla z Medoshevo afero.

Obojamo početje naših nasprotnikov, katerih imena ne zaslužijo biti v našem zapisniku.

Resolucija:

J. S. K. J. pripozna in sprejme centralizacijo krajevnih društev z Jednoto glede bolniške podpore. J. S. K. J. naj prejme vse assementne od članstva, ter prevzame tudi vse odgovornosti glede podpore, ki jo hode določilo 9. gl. zborovanje. Vsa društva, spojena z J. S. K. J., naj pošiljajo assementne Jednoti, kot določajo zakoni in pravila 9. gl. zborovanja.

Na to se vname daljša debata. Predsednik odloči 20 minut odmora.

Po odmoru.

Gl. tajnik je v daljšem govoru dokazal, da pomeni centralizacija bolniške podpore napredek Jednote v vseh oziirih. Debata se zaključuje do popoldanske seje.

Prečita se došli brozajvi od (14-21) in pisma.

Predsednik zaključuje sejo ob 12. uri popoldan.

Zapisnikarji:
Joseph Pishlar, Frank Gouze, J. B. Smrekar.

PETA SEJA
dne 3. sept. 1913.

Predsednik John Germ otvori peto sejo ob pol drugi pri popoldan. z običajno molitvijo.

Caminetti spoznan krivim.

San Francisco, Cal., 5. sept. — Drew Caminetti, sin glavnega naselniškega komisarja, proti kateremu se je vršila zadnjih šest dni obravnava radi prestopka Mannpostave, ki prepoveduje meddržavno trgovino z belimi sužnjami, je bil danes spoznan krivim glede ene točke obtožnice. Ta točka vsebuje prevoz Lole Norris v Reno v nemoralne svrhe. Poneže se je zagnalo, da je deset porotnikov glasovalo za krivdo, dva pa proti krivdi. Za ta prestopki je določena kazen petih let ter \$5000 globe ali pa oboje.

Po proglasitvi porotniškega izreka je odpuštil sodnik porotnike ter določil prihodnji dan za izrek sodbe za Diggsa in Caminetti. Domneva se, da bo obsojen Diggs na pet let, Caminetti pa na eno leto zapora.

Novi poslanik za Španijo.

Washington, D. C., 5. sept. — Predsednik Wilson je imenoval danes Josepha E. Willard iz Virginije poslanikom za Španijo.

Krasni in brzi parnik
(Avstro-Amerikan proge)

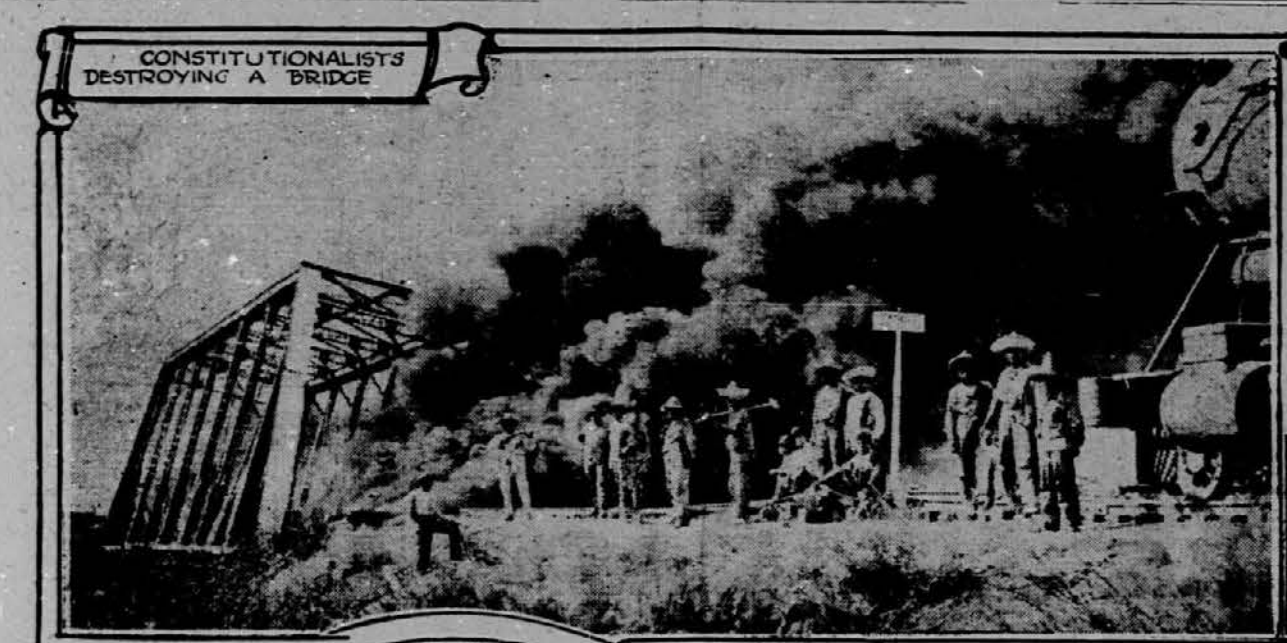
MARTHA WASHINGTON

odpluje v soboto dne 13. septembra
večja do Trsta samo 13 dni.

do Trsta ali Reke . . . \$37.00
Cena vozniških listov: do Ljubljane . . . \$38.15
do Zagreba . . . \$38.08

Za posebne kabine (oddelenje II. in III. razreda) stane večja cena \$4.00 več za odrasle, za otroke polovica. Ta oddelenje posebej drago pripravljamo.

Večja listke je dobiti pri FR. SAKSER, 92 Cortlandt St., New York.

TWO WOMEN SOLDIER

Današnja slika nam kaže par zanimivih prizorov iz ustaje v Mehiki. Na gorenji sliki vidite, kako onemogočujejo konstitucionalisti železniški promet s tem, da razdirajo mostove. Žel ne delo razstreljivo z dinamitom, les pa zažgo. Leva spodnja slika nam kaže dve Mehikanki-Amazonski, ki služita v konjenici konstitucionalistov. Na desni pa vidite žensko, ki služi pri pehoti ter je ravnokar uslužbena kot straža na nekem rušilnem vlakcu. Pravijo, da se te ženske kaj hrabro vojskujejo.

Thaw in Jerome.

Prejšnjega newyorskega državnega pravdnika so aretirali zaradi prepovedane igre.

Catticook, Que., 5. septembra. Deportacija Harry-a K. Thawa se je zopet nekoliko zavlekla, razen tega je pa begunec iz Matteawana dobil zadoščenja, kakoršnega ni nikdar pričakoval. Njegovega največjega sovražnika, ki mu je vedno za petami, prejšnjega newyorskega državnega pravdnika Williama T. Jeroma je canadaska oblast aretirala zaradi prepovedane hazardne igre. Ker so Thawovi zagovorniki dosegli postopanje po habeas-corpus zakonu, bodo prepeljali Thawa 15. septembra v Montreal.

Včeraj popoldan je obtožil tovarniški delavec Milford Aldrich Jeroma, da je igral s časnikarskimi poročevalci na kolodvoru prepovedano hazardno igro. Policija ga je takoj aretirala. Ko je položil \$500 varščine, so ga spustili zopet na prosto, nakar se je takoj odpeljal preko meje v Vermont.

Naselniški uradniki so že sklenili deportirati Thawa, ker je neopostavni potem prekoračil mejo in se je nahajal pet let v blaznici, toda njegovi advokati so ravno v tem času izposlovali od nadsodnika v Montrealu ustavno povelje, katerega so brzojavno sporočili naselniški oblasti.

Obtožba proti unijam.

Washington, D. C., 5. sept. — Pred senatnim komitejem so navali danes posestniki rogov v West Virginiji vso krivdo radi stavkarskih nemirov v Paint in Cabin Creek premogarskem okraju na rame premogarske unije. United Mine Workers so baje na nasvet posestnikov rogov v Ohio in Illinois uprizorili stavko, ker so slednji izjavili, da ne povišajo plač preje, dokler ne store istega tudi bossi v West Virginiji.

Situacija v Mehiki.

Množ se znamenja, da bo skušal Huerta z vsemi sredstvi ohraniti svojo pozicijo.

Washington, D. C., 5. sept. — V vladnih krogih prevladuje še vedno optimistično naziranje glede situacije v Mehiki. Administracija se drži krčevito izjave Huerte, da ne bo nastopil kot predsedniški kandidat pri prihodu njegovih volitev ter zatrdila mehiškega ministra za zunanje zadeve, Gamboa, da ne more Huerta samemu slediti v uradu, ker je kaj takega glasom mehiške ustave nemogoče.

Administracija v Washingtonu skuša prepričati mehiški narod, da bi sam prelomil svojo obljubo, ako bi pri bodočih volitvah govoril mesto predsednika Huerti.

Kljub vsemu temu optimističnemu naziranju pa ima v resnici zvezna vlada kaj malo upanja, da bi se v najkrajšem času vršile v Mehiki predsedniške volitve. Pač pa je natihem prepričana, da se bo skušal Huerta odbržati na svojem mestu ter da se bo poslužil ustavne določbe, ki pravi, da se smejo vršiti volitve le v mirnem času in v rednih razmerah, ki pa sedaj v Mehiki očitno ne obstajajo.

Ako bi se pa v resnici vršile volitve, bi bilo vse skupaj le pesek v oči washingtonske vlade. Volitev bi se zdelila le polovična mehiškega naroda, ker ni bilo dosedaj sklenjeno še nikako premirje ter so ustasi izjavili, da se pod nobenim pogojem ne vdeležijo volitev, ki bi se vršile pod pokroviteljstvom Huerte.

Mr. Pankhurst v Ameriki.

Pariz, Francija, 5. sept. — Tukaj se je zagnalo, da bo odpotovala Mrs. Emeline Pankhurst, znana voditeljica angleških bojevitihi sufragetk, dne 4. oktobra v Združene države. Dne 21. oktobra bo imela nagovor v Madison Square Garden v New Yorku.

Položaj v Michiganu.

Posestniki rogov v Calumetu so odklonili vsako posredovanje razsodišča. Nadaljni boj.

Lansing, Mich., 5. sept. — Tekom konference, ki se je vršila v sredo med Charles H. Mayer, Clarence Darrow in guvernerjem Ferris so zastopniki delavcev izjavili, da so pripravljani predložiti zahteve delavcev pismeno, kakor hitro bi se zadevo predložilo razsodišču. Dva predlaga, naj se imenuje dva člana razsodišča iz vrst stavkarjev, dva pa iz onih posestnikov rogov. Guverner ali pa od njega imenovan zastopnik pa naj bi fungiral kot tretji razsodnik. Ako bi razsodišče določilo zvišanje plače, naj bi določba bila veljavna od dneva, ko bi se zopet pričelo z delom.

Konference glede razsodišča pa so bile brezuspešne, ker so danes zvečer posestniki rogov vsak predlog odklonili, da bi se poravnalo spor potom posredovanju. Mayer in Darrow hosta sedaj naprosila guvernerja naj skliče posebno zasedanje zakonodajne ter prisili posestnike, da se uklonijo zahtevi delavcev glede razsodišča.

Calumet, Mich., 5. sept. — V stavkarskih okrajih je prišlo danes med ženskami stavkokazov in onimi stavkarjev do resnih spopadov.

Odkar so se žene stavkarjev izrekle solidarnim s svojimi možmi, so prišle na lice mesta tudi žene stavkokazov, da branijo svoje moke. Te slednje so posebno agresivne. Na cestah je zopet videti kavalerijske in infanterijske patrulje, kar le še več razburjenost v vrstah stavkarjev.

Eksplozija bombe sufragetk.

London, Anglija, 5. sept. — V postnem poslopju Manchester je eksplodiral danes paket, ki je vseboval peklenški stroj. V sled eksplozije je bil težko ranjen neki uradnik. Vsekako se gre za nov zločin bojevitihi sufragetk.

Amerikanci v Nankingu v veliki nevarnosti.

Zmagovito vladno vojaštvo je tri dni plenilo po mestu. Podkonzulova žena kot diplomat.

RAZBURJENJE V TOKIO.

Ministrski predsednik je sporočil cesarju, da so v Nankingu pobili veliko uglednih Japoncev.

Pekin, Kina, 5. septembra. — Iz Nankinga prihajajo poročila, da so vladne čete popolnoma oplenile mesto. Tri dni ni bilo med vojaštvom nikake discipline. Zmaga pijana soldateska ni priznala niti inozemcem. Vojaki so vdrl v ameriški konzulat in zahtevali denar, toda soproga podkonzula W. Gilberta se jim je v odsojnosti svojega moža dobro postavila po robu. Rekla je, da so bili Amerikanci vedno prijatelji Kitajcev in da so ob vsaki priliki zavzemali zanje. Na ta način je pregovorila ropazeljno soldatesko, da je mirnim potom odšla.

Nadalje so hoteli udreti v stanovanje predstojnika ameriške presbiterjanske misije. Grozili so mu, da ga bodo ustrelili, če jim takoj ne odpre. Predstojnik se jim ni hotel udati. Nato so začeli streljati skozi okna in vrata, ko so pa doznali, da se nahaja na dvoršču veliko število inozemcev, so se umaknili nazaj.

Z zavzetjem Nankinga je strta vsa vstaška moč. Po vseh provincah je zavladal mir.

Tokio, Japonsko, 5. septembra. Japonski ministrski predsednik je sporočil cesarju, da so Kitajci ob zopetnem zavzetju Nankinga pomorili več uglednih Japoncev. Japonska vlada bo zahtevala od Kitajske zadoščenje in če ga ji takoj ne da, bodo zasedli japonski vojniki kako kitajsko pristanišče.

Velik požar.

Hot Springs, Ark., 5. sept. — Požar ki je divjal po celim mestnem delu, je upepel na stotine tukajšnjih prodajalnih hiš v okrožju več kot 30 blokov. Požarna bramba je bila popolnoma brez moči. Veliko je pripomogel k obsegu požara vihar, ki je divjal čez mesto s hitrostjo 30 do 40 milj. Ogenj je nastal v neki prodajalni v Church St. ter se je razširil že na več blokov, ko je dospela na lice mesta požarna bramba. Krog osme ure se je obrnil požar proti južnemu delu mesta ter ga do večera ni bilo mogoče spraviti pod kontrolo. Med razdejanimi poslopji se nahajajo več hotelov, sanatorijev, cerkva. Šol ter na ducat prodajalnih hiš. Nekaj ljudi je ranjenih, smrti se pa ni nihče ponesrečil. Povročena škoda znaša približno \$4,000,000.

V lastno varnost.

Pottsville, Pa., 5. septembra. — Miss Bertha Hummel, katere je obtožena, da je umorila lastnega očeta, je nastopila v lastni zadevi kot priča ter izpovedala stvari, ki so napravile na sodnika in poroto velik utis.

Priča je izjavila, da je revolver, katerega so našli poleg trupla umorjenega očeta, pač njena last, da pa je to dosedaj tajila, ker se je bala, da bo to obteževalo njeno stališče. V resnici pa je kupila revolver v varstvo proti možu John Patricku, od kojega živi ločena in kateri ji je opetovano grozil, da jo bo ustrelil.

Ponesrečili so se vsi poizkusi državnega pravdnika, da bi omajal izpovedi obtoženke. Mnogo priče je izpovedalo, da se je mudila Miss Hummel ob času umora na povsem drugem kraju in ona sama je trdno prepričana, da bo v najkrajšem času oproščena ter izpuščena na prosto.

Grozna krvava drama na Wuerttenberškem.

V vasi Degerloch je umoril učitelj ženo in štiri otroke. Kmetje so ga grozno razmesarili.

TRISTO PATRON.

Vse kar mu je prišlo na pot, je postrelil. Mesto Muehlhausen je zažgal na več krajih.

Muehlhausen, Wuerttenberško, 5. sept. — V vasi Degerloch je umoril učitelj Wagner najprej svojo ženo in štiri otroke, nato je pa ustrelil osem oseb, dvajset pa smrtonovarno ranil. Potem ko je izvršil v Degerlochu petkratni umor, se je napotil proti Muehlhausen. Mesto je zažgal na več krajih, in ustrelil na vsakega, ki ga je srečal.

Na obrazu je imel črno masko, za pasom tristo patron, v vsaki roki pa Browning-revolver. Divjak je usmrtil sedem odraslih in enega otroka, dvajset oseb je pa smrtonovarno ranil. Med prebivalstvom je nastala grozna panika. Vse je mislilo, da so napadli roparji mesto.

Nek žandar in precej korajžnih kmetov je planilo na Wagnera, ki je stal sredi ceste. Žandar ga je udaril s sabljo po roki, da je spustil samokres, nakar so razdraženi kmetje padli na morilec. Z noži in vilami so ga tako obdelali, da bo s težavo ozdravel.

Wagner je poslal pred kratkim več časopisom sledeče pizvike: Prepričan sem, da ni Boga, jaz sem satanov zaveznik. Vsakega bi lahko končal s svojim samokresom, toda vem, da ne bom vseh dobil. Že več let spim z bodalom in samokresom pod zgla-vjem.

Zločinec pozna ljudi kot velikega alkoholika, nikakor pa ne kot blaznega človeka.

Grozna najdba.

Par dečkov je našlo večerj na obrežju pri Cliffside, N. J., nedaleč od Palisade parka, žensko truplo brez glave in nog. Dečki so takoj tekli v bližini nahajajoči se hotel ter obvestili posestnika o grozni najdbi. Ta je obvestil polico, ki je dala prevesti truplo v mrtvašnico v Hobokenu. Očividno umorjena ženska je bila stara od 20 do 25 let. Dosedaj se še ni moglo ugotoviti, ali je prinesla truplo voda ali pa so ga pustili tam morilec. Zdravnik, ki je preiskal truplo, je izjavil, da je ležalo približno le en dan v vodi ter da je bila oseba izvanredno zdrava.

Denarje v staro domovino pošiljamo:

K.	\$	K.	\$
5.	1.10	130.	26.60
10.	2.15	140.	28.65
15.	3.15	150.	30.70
20.	4.20	160.	32.75
25.	5.20	170.	34.80
30.	6.25	180.	36.85
35.	7.25	190.	38.90
40.	8.30	200.	40.95
45.	9.30	250.	51.15
50.	10.30	300.	61.35
55.	11.35	350.	71.60
60.	12.35	400.	81.80
65.	13.40	450.	92.00
70.	14.40	500.	102.25
75.	15.45	600.	122.70
80.	16.45	700.	143.15
85.	17.45	800.	163.60
90.	18.45	900.	184.00
95.	20.45	1000.	204.09
100.	22.50	2000.	407.00
110.	24.55	5000.	1017.00

Postarina je včeta pri teh avto-tah. Doma se nakazane svote po oolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarne pošiljave razpošilja na zadnje pošte o. k. poštni hranilišni urad na Dunaju v najkrajšem času.

Denarje nam pošliti je najprejtieneje do \$50.00 v gotovini v prioročenem ali registriranem pismu, večje zneske pa po Postal Money Order ali pa po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER,
32 Cortlandt St., New York, N. Y.,
6104 St. Clair Avenue, N. E.,
Cleveland, O.

ZIRA
10 CIGARETTES 5¢
FOR

PRISTNOST
KAKOVOST
CENENOST
VSE ZDRUŽENO V ZIRA
Vspeh po zaslugi.

Pavličkova krona.

Ivan Cankar.

I.

Ležal sem že dva dni. Zame ni bilo dneva več, ne noči ne ur nisem štel, ne minut. Okno je bilo tesno zagrnjeno; če je sijalo sonce, nisem videl žarka, večer mrak je bil v izbi. Obleden sem ležal na postelji, roke pod glavo, oči uprte v sivi strop; mirno je bilo moje srce, mirno v topi žalosti.

In sem si mislil: kaj tako plačujem, življenje svojega suznja? Kaj tako se pokorim, življenje, svojemu gospodarju?

Tako sem si mislil. Lačen sem bil in žejen, sramota in nečast je bila spasila moj obraz, grenkoba se je izlivala iz prepornega srca. Se ti, se ti, ki sem ti bil belo čelo z gorjostjo ovenčal, si šla!

Zdaj bi bilo pač treba, da bi iztegnil roko smrti. Saj bi bil samo trenotek: še gledam v strop, na tiste sive rože, še mislim, mislim karkoli, lahko mislim, Bog se usmili, velike in uporne misli, še lije grenkoba iz prepornega srca — in glej, ugasnila je luč! Tako bi bilo.

„Da bi ne bilo hudih sanj!“ je rekel Hamlet.

Ležati obleden na postelji, roke pod glavo, oči uprte v sivi strop, in nič misliti. Zdaj ležiš, kampan na cesti, in si srečen. Vztrajaj roka nenadoma, iztegnjena, da bi branila njemu, ki stoji poleg postelje, drami trdnice misli.

„Da bi samo poginil!“ šepče in sčepa globoke k meni obraz, ki ga ne maram videti. „Toda nikoli ne boš poginil mirno, v tihi žalosti, pozabljen, mirno kakar pes, skozi večnost pojde za tvojimi zvezdami repatice, sramota in nečast, klavarnost tvojih smrti. Brez usmiljenja, brez tolažbe; ne v življenju ni odrešenja, ne v smrti!“

Zamahni z roko, lepo se nasmešni! Reci mi, ki neče, da ti zaspiš: daj naj se usmili, da naj zaklene duri. Veliko je že bilo bridkosti, skrajaj je dovolj!...

Vdramil me je človek, ki je trkal s pestjo na duri. Ves sem se prestrašil: mrtve, ki se je vzdramil, ker je potrkala roka na pokrov.

Duri so se počasi odprle in stopil je v izbo ponizen človek, globoko upognjen. Zelo suh je bil, jetičen, zelo slabo oblečen, zakrpana suknja je visela kakor na kolu. Obraz košen, sivkast, smehljajoči obraz berača.

„Kaj je?“ sem zaklical in ga nisem spoznal, ker so bile zamegle moje oči. Vzdignil sem se v postelji in sem strmel nanj. Kakor da se je izluščilo iz polurnaka to dolgo, suho telo ter stopilo predme resnično in razločno: preko praga sanj sem zastrel. Zapisano je bilo na njegovi obrazu moje trpljenje.

Bolj siva in bolj upala so bila njegova lica kakor prej, skoraj se je v ustih dotikalo lice lica in usta so bila napol odprta, kakor usta osramočenega in začudenega človeka; obrvi so bile visoko vzdignjene, med njimi je pa ležala globoka guba preko čela do las; roke so bile povečane ob životu, noge so se tresle v koljenih; in na vsem tem klavarnem, smešnem obrazu, na vsem telesu ponizen smehljaj berača.

„Go je, pan Pavliček!“ sem ga vprašal.

Sklonil je glavo še nižje, vzdignil je rame in je razpel roke kakor žid.

„Tako je... tako in tako!“ se je smehljaj in ni mogel dalje.

„Kaj bi radi?“

„Nedelja je danes... in danes, to nedeljo, je njegov god.“

Videl sem, da so se mu noge zelo tresle: dasi ni mislil odhajati, je prijel za kljuko; zibalo se mu je najbrž v moji zatohli izbi.

„Nedelja je danes, in njegov god je namreč danes!“ je ponavljal, jaz pa sem strmel nanj.

„Tako in tako... Janjek je

danes godov... Honza, moj mali Honza... In tako sem mislil, pan, da bi vi... tako in tako...“

Čuden, prestrašen, upajoč in obupajoč smehljaj je spasil njegov obraz.

„Eno samo krono!“ je vzkliknil nenadoma s tenkim, hripavim glasom; v pasu je upognil život in je stopil za korak bližje postelji.

„Kaj je ena krona?“ je govoril v vročici. „Prah na cesti, pesek... v eni sami noči...“

Zdi se mi, da je nameraval obširno pripovedovati, kakor pripoveduje človek, da bi prevpil misli svojega srca. Jaz sem sedel na postelji, opiral sem glavo ob dlan in sem se smejal natihoma. Zmirom glasnejši in veselejši je bil moj smeh: glej, še je nekdo na svetu, ki je prišel in se ponizuje pred teboj! Glej, prišel je, človek iz čudnih krajev, in misli, da si bogatejši od njega! Smejal sem se, on je videl moj smeh, njegova siva koža je bila še bledejša.

„Eno samo krono!“ je izpregovoril čisto tiho, da sem komaj slišal: njegove oči so se tako svetile, da sem čutil na licih, do srca, njih luč.

„Nimam krono!“ sem odgovoril.

„Stal je in molčal.“

„Nimam!“ sem odgovoril mirno, v maskevalni zlobi hladno, ko je gledal name z belim, v grozi osteklenim pogledom.

„Njegov god je danes!“ je ponovil kakor otrok in tudi njegov smehljaj je bil nenadoma ves otroški, samo oči so bile svetle in široko odprte.

Stal je tam, obadva sva molčala; naoposled se je okrenil počasi, čisto tiho je odprl duri in je šel. Vstal sem hitro, stopil sem k oknu in sem nalahko privzdignil zagrinjalo. Vedel sem, da se bo ozrl proti oknu, s tistimi zamegljenimi, blagno upajočim pogledom, kakor se ozre berač z blatne ceste nazaj proti pragu: morda se premisli, morda se vzdigne nenadoma usmiljenje v njegovem srcu! — Pogledal je, nato je šel po ulici dalje z naglim, zibajočim se in opotekajočim korakom; najbrž je bil upognjen v daljavi nov cilj in novo upanje...

Mislil sem nanj z živim srcem kakor na brata: videl sem vsa njegova pota, tudi žalostno poslednjo pot, slišal sem njegove plahe besede, plahe in jecljajoče, in njegove oči sem videl, ki so bile zatekle in krvavo obrobile.

II.

Pavliček je stanoval skoraj meni nasproti in videl sem časih njegov kabinet, tesno, prazno, temno izbo. Mizar je bil nekoč, zdaj je komaj še hodil in že od zime ni imel dela. Časih se je prikazala ob oknu nenavadno debela otroška glava: čelo je bilo izbočeno, za ped visoko, lasje so bili redki, beli in mehki, kakor svetel mah. Janjek, mali Honza. Deset let mu je bilo, pa še ni dobro govoril; le redkokdaj se je zgodilo, da se je vzdignil na teke, skrivljene, bolne noge; vzdignil se je ter se je plazil ob zidu do okna.

„Hodim!“ je vzkliknil ter je strmel na očeta z velikimi, svetlimi, veselo začudenimi očmi.

Ob spontanem večeru, ko je bilo okno odprto in je dihal v izbo topel, mehek vzduh, je ležal Janjek na postelji in se je nenadoma vzdramil. Polurnak je bil v izbi; oče je sedel ob vznožju, glavo na odeji, oči zatisnjene.

„Tatinek!“

„Zakaj ne spiš, Janjek?“

„Kedaj bo moj god? Kaj ne bo kmalu moj god?“

Oče je vstal in spreletel ga je strah, da so se mu tresle noge.

„V nedeljo bo tvoj god! V nedeljo je, Janjek!“

Šel je preko izbe, roke sklenjene pred obrazom. Janjek je gledal za njim in se je čudil.

„Kaj si pozabil na moj god, kaj si pozabil, tatinek?“

„Ničem pozabil... Le potrpi, saj je še dolgo do nedelje, šele petek je danes...“

Skrb je trepetala v njegovem glasu in mu je gledala iz oči.

„Kaj nisi vesel, da je moj god?“ je vprašal Janjek začuden in na jok mu je bilo.

„Vesel sem, Janjek... povej, kaj bi rad za god!“

„Zogo!“

„Kaj se?“

Janjek je pomislil.

„Potico bi rad imel... rumeno, medeno potico... že dolgo nisem jedel potice, tatinek!“

„Tudi potico boš dobil, velik kos potice... In kaj bi nazadnje še rad imel?“

„Nazadnje, tatinek, pa mi kupi kaj takega, ker še sam ne vem... zato da bom vesel, ko bom zagledal!“

Janjek je zaspal; oče je sedel ob vznožju, sključen v dve gubi, obraz skrit v dlaneh.

Vse skrbi, vsa žalost bližnje in daljnje prihodnosti, vse je izginilo mahoma — izpremenilo se je v vtelesilo se v eno samo, čisto razločno skrb in misel.

Pavliček je premišljeval.

„Petek je danes, še dolgo je do nedelje, jutri je še ves dan moj... čemu strah in bridkost že vnaprej? Dovolj bo še časa in priložnosti za strah in bridkost.“

Nato je računil.

„Zoga, petnajst krajevarjev... drage so; potica, petnajst krajevarjev... lep kos bo; in nož mu bom kupil, majhen, svetel nož... dvajset krajevarjev. To je krona... krono je treba imeti!“

Zmračilo se je zunaj. Prižgal je svečo in je posvetil Honzi v obraz. Smehljaj je ležal na odprtih ustnicah, na bolnih drobnihih licih pod ogromnim, izbočenim čelom.

„Zdaj se mu sanja!“ je pomislil Pavliček. „O žogi se mu sanja in o potici... On ve v svojem srcu, da bo dobil žogo in potico, nič ne dvomi in ne skrbi; kakor da mu je bil Bog sam obljubil... Krono je treba imeti!“

In on sam je vedel v svojem srcu, da bo dobil krono in da bo kupil žogo in potico! Tako in tako je vedel, kakor da mu je bil Bog sam obljubil. Še za trenotek ni pomislil, da bi morda ne bilo krona, da bi na vsem svetu, ki je velik in prostran, ne bilo človeka, ki bi imel krono zanj in bi jo ponudil radovoljno: Nate, pan Pavliček, za Honzo! — Ni pomislil in se ni nič ni bal, ker bi bila že v sami misli tolika groza, da bi je trpljenja vajeno srce ne presnelo.

„Tja pojdem!“ je premišljeval Pavliček. „K gospodarju samemu pojdem in mu poročem... tako in tako... za Honzo!“

Trd človek je in resen, ampak njegovo srce je blago... Tri mesece že nisem plačal — nič ne reče... še pokima, če ga pozdravim. Zakaj bi ne dal krono? Bogat je... v suknje bo segel... nate, pan Pavliček, za Honzo... dve kroni! Zahvaljujem se od sree, gospod, za toliko dobrotljivost, in kadar bom mogel... Zakaj bi tudi jaz ne bil bogat nekoč?“

Oči so se mu zasolele od hvaležnosti in sladke misli so mu napolnile srce, vzdignile so se bile nenadoma iz globoke teme, frfotale so vesele in svetle v soncu.

Še žalost sama je bila kakor od mehke luči obžarjena in sladopojne so bile solze, ki so kapale iz njenega keliha.

„Lep spomenik ji bom postavil na grob... že jutri morda ga pojdem naročiti... lep križ, ob robu pozlačen... in na njem bo zapisano: Tukaj počiva Anka... in še verz zraven... sam ga bom zložil, moje bodo besede, zato da jih bo slišala in da bo spoznala moje ljubezen... Vsako nedeljo pojdeva s Honzo rožam prilivati... Anka, mamica: Bog nama je dedelil srečo, ker si prosila za nju! In ona se bo nasmešnila v grobu, tisti obraz se bo nasmešnil, ki je bil žalosten še ob poslednji uri...“

V sladki, slastipolni bridkosti se je smehljaj sam, legel je obleden vznožje, zavzdihnil je, globoko in je zadremal.

„Tatinek!“ — Začutil je drobno roko na licu.

„Kaj bi rad, Janjek?“

„Vseeno mi povej, kaj misliš kupiti se nazadnje. Dolgo je še in rad bi vedel, ne morem čakati.“

„Nož ti bom kupil... tak majhen, svetel, ves gosposki nož!“

„Tatinek, zdaj pa zaspiva oba dva; in ko bova odprla oči, bo že svetel dan; in potem samo še en dan in samo še ena noč!“

„Samo še en dan in ena noč!“

Honza je zatisnil oči in je takoj zaspal. Pavliček se je okrenil na postelji; v temo so se potopile sladke misli, kakor črna, te-

žek oblak je viselo nad srcem, nad sanjami...

III.

Zjutraj, ko je Honza še spal, je odprl Pavliček duri in je šel. Počasi je se po ozkih stopnjicah, počasi preko dvorišča in pod drugimi, širokimi in svetlimi stopnjicami je postal ter si oddahnil. Upognjen je setal in truden, kakor da mu je hrbet težko nato-vorjen.

„Morda se bo razsrdil!“ je pomislil. „No, naj se razsrdi; pravica je na njegovi strani! Mirno bom poslušal, nobene besede ne bom znil... On bo gledal za mano in bo pomislil: Ni bilo prav, da sem se razsrdil nad njim, siromak je! — In me bo poklical nazaj: Nate, pan Pavliček, še eno krono... za Honzo!“

Stopal je počasi po svetlih stopnjicah, nič lažji ni bil tovor na hrbtu. Skozi široko odprto okno na koridorju je videl Pavliček na prostran vrt; duh evetolihih akacij mu je omotil glavo, z dolgiimi požirki je dihal v prsa opojni, sveži vzduh.

„Tam pod tistim lepim dre-vjem bi se moral igrati Janjek in kmalu bi bila rdeča njegova lica. Zakaj mu gospodar ne bi odprl duri? Mnogo je svežega zraka tam, za vse ga je dovolj. Porečem mu... tako in tako... Honza je bolan... Naj pride vrt! Poreče gospodar. Vsak dan naj pride, ves dan naj ostane tam... in tako...“

„Pozvonil je; noge so se mu tresle in v lica mu je bilo mrzlo. Duri so se odprle, gospodar sam je stal pred njim. Ogrnjen je bil v dopetno pisano spalno suknjo, pisano čepico je imel na glavi; iz tolstege, rdečega obraza so gledale drobne, zalite, lene oči.

„Kaj je, pan Pavliček? Dolgo vas ni bilo k meni, pan Pavliček!“

Stopila sta v izbo, gospodar je sedel v naslajaj, Pavliček je stal ob durih.

„Kako je torej, pan Pavliček? Kaj ste prinesli lepega?“

„Tičalo ga je v grlu, govoril je z jecljajočim, komaj razumljivim glasom in se je priklanjal sunkoma z vsem životom.

„Tako in tako, Janjek, moj mali Honza... njegov god je jutri...“

Nasmehnil se je hotel, toda smehljaj je bil joku podoben. Gospodar, ki si je prižgal dolgo turšopipo, je vzdignil visoko obrvi in je odstavil pipo ves osupel.

„Ali se vam blede, pan Pavliček?“

„Drugče bi bil moral začeti!“ je pomislil Pavliček zelo prestrašen.

„Saj veste, gospod, tako in tako... Ampak vse bo še v redu, vse bom poplačal...“

„Kedaj?“

„Poskušal bom, vse bom poskusil... ne zamerite, gospod, ogibljejo se bolnega človeka... ampak vse bom poskusil, še je nekaj malega moči v teli rokah...“

Iztegnil je roke, dolge, suhe, koščene roke, ki so se mu tresle, kakor stareu.

„Kaj to ste mi prišli povedati?“

Gospodarjev obraz je bil nenadoma ves resen, Pavličku se je zdel še bolj tolst in rdeč nego prej.

„Ne, tako gospod, nisem vam prišel tega povedati... Jutri je nedelja, praznik svetega Ivana Evangelista... in moj Janjek, moj mali Honza... tako in tako...“

Gospodar je molčal.

„Sinoci je rekel moj Honza: Tatinek, kaj mi boš kupil za god? Sree mi je presunilo: kajti, o, gospod, jaz nimam, da bi mu kupil kruha... Ena samo krono da bi imel, prav nič več kakor eno krono!“

Gospodar je odprl usta, ko je Pavliček še govoril; nato pa je nenadoma vstal, ves obraz mu je bil zabrekel, sopol je težko in je kričal sunkoma, s hripavim glasom.

„Kaj kanalja? Berač si prišel? Vgnezil se je v moji hiši, vgnezil se je v vlogajme, in zdaj pride še berač! Ne pride kruha prosit — o, še žoge jim bom kupoval za pankrte lesene konje, punčke iz cunj — o, še pestoval jih bom nazadnje... Stran!“

Pavliček se je tresel, izba se je zibala pred njim.

„Eno samo krono...“ je zasepetal tako tiho, da mu je na ustnicah ostala beseda.

Gospodar je odprl duri nastejaj.

Stran! S tega praga stran! Iz hiše stran!

Kakor v omotici je šel Pavliček, hripav, utrujen, težko sopeč glas je kričal za njim nad stopnjicami.

Ko se je vrnil domov, je Janjek že sedel na postelji.

„Kod si hodil, tatinek? Sedi zdaj k meni, da se bova pogovarjala o mojem godu!“

„Ne morem zdaj, moram stran! Lezi, zatisni oči in misli na svoj god!“

„Tatinek, premislil sem se! Ne kupi medene potice, kupi rajši rozinovo!“

„Rozinovo bom kupil!“

„In žogo rdečo!“

„Rdečo žogo bom kupil!“

Vzel je iz miznice kos kruha in ga je položil na posteljo.

„Na, jej, Janjek, in čakaj name!“

Ko je šel po ulici, je pogledal na oglu v mesarjevo okno in je videl strahoma, da kaže ura na steni že blizu poldne.

Kje sem se mudil, za Boga svetega, kod sem se potepal? Kdo vrti kazalec danes, meni v zasmeih in nesrečo?“

Postal je nenadoma, spreletela ga je bila nova, vesela misel.

„Precej bi se bil moral tja napraviti! Kako da že večeraj nisem mislil nanj? Kramar je kramar, ampak živina ni! Še sinoci mi je dal kave in cukra, tudi krono mi bo dal. Morda bo zagodrnjal, pogledal postrani; pravica je njegova. Krona mi bo dal in še bonbonov za Honzo... nalašč bom skril bonbone, šele jutri mu jih bom dal: Na, Honza, kramar ti je poslal bonbonov, ker je tvoj god!“

Odprl je steklene duri; kramar je bil sam v štaetnu, sedel je za široko mizo in je bral časopis. Pavliček je čakal, toda kramar, ves zasopljn, ni vzdignil glave in se ni ozrl nanj.

„Jaz sem mislil, gospod... tako in tako, veliko ste mi že storili dobrega... in kadar bom mogel...“

Kramar je bral časopis; njegov obrti, sivopolti, obraz je bil kakor od kamna.

„Jutri je namreč praznik svetega Ivana Evangelista... Janjek, moj mali Honza, je godov...“

Kramar je molčal in se ni ozrl.

„Rad bi mu kupil potice in žoge...“ je jecljal Pavliček; nenadoma pa je vzkliknil in globo-

OKORELE SKLEPE, IZVIJENJA, ODRGE,
so hitro olajšane z hitro rabo

...Severovega Gothardskega Olja...
(Severa's Gothard Oil)

katero je najboljšo mazilo za lajšanje vsakovrstnih bolečin.

Zoper revmatizem, pokostnice, bolečine hromosti, nevalgijo, otekline, bolečine v prsih, straneh in hrbtu, ne bodele našli boljšega sredstva nego je Severovo Gothardsko Olje.

Cena 25 in 50 centov.

ALI IMATE ZABASAN NOS?
Fevzroča ga katar sluzne mrečne nosnih prehodov. Namažite dele s

SEVEROVIM MAZILOM ZOPER KATAR,
(Severa's Catarrh Balm)

Priporoča se zoper nosni katar, seneno mrzlico, prehlad v glavi, ki so posledice kakaga razdraženja zračnih prehodov.

Cena 25 centov.

Ali imate zapeko?
Ako jo imate, potem jo ne zamarajte. Ozdravite jo takoj, ker lahko postane kronična. Uživate

...Severove jetrne kroglice...
(Severa's Liver Pills)

kot navadno v navodilu. Ne škipljejo ali grizejo, ampak milo delujejo. Priporočajo se zoper

otrpla jetra, zapeko, žolčnico, težko prebavo in razne druge jetrne nepravilike.

Cena 25 centov.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Naprodaj v vseh lekarnah. Zadrževajte Severova. Ako jih nemorete dobiti, naročite jih od nas.

ček, hripav, utrujen, težko sopeč glas je kričal za njim nad stopnjicami.

Ko se je vrnil domov, je Janjek že sedel na postelji.

„Kod si hodil, tatinek? Sedi zdaj k meni, da se bova pogovarjala o mojem godu!“

„Gospod!“

Duri so zazvonile, prišla je ženska v štaetnu; kramar je vstal in se je razgovarjal z njo z veselimi zvonicami glason, kakor da se nič ni pripetilo. Mimogrede, kakor slučajno, je zamahnil vdrugič z roko in Pavliček je šel.

„Zdaj vem, da je to tista usodna ura, ko se bo vse odločilo!“ je pomislil Pavliček v bridkosti in grozi. „Na to poslednjo uro čakajo ljudje. Glej, pravijo, zdaj ti je hudo, ampak mi se te usmilimo in te tolažimo; zakaj še hujeje ti bo nekoč, tista strašna ura pride, ko se bo vse odločilo, in takrat se ti zasmejevo v obraz ter te požene preko praga...“

Hodil je od ulice do ulice, zabredel je daleč v mesto, naoposled je postal, kakor da bi se bil vzdramil. Truden je bil, topo je bilo trpljenje v trdnem srcu, zato je mislil: „Kod hodim? Čemu toliko bridkosti? Zgodaj je že, daleč je še do noči... Namesto da blodim brez pameti, bi moral vse natanko preudariti, dobro izračunati...“

Tlesnil se je z dlanjo po čelu, zasmejal se je in je hitel z dolgimi koraki proti domu.

„Seveda sem pozabil nanj! Človek gleda, išče, ampak ozira se neprenehoma v daljavo, namesto da bi časih pogledal najprej pred nogo!“

Šel je in stopil je naravnost v kremo. Z velikim smehom je pozdravil kramarja, s tistim smešnim, ki se prikaže klavarn in grd na obrazu komendijanta, ki je jokaj za kulisami.

„Bog daj, kramar! Nisem prišel pit, že zdavnaj so mi tisti časi! Glej, prosit sem te prišel, da mi posodiš eno krono, eno samo krono!“

„Ne bo nič!“ je odgovoril kramar in se je smejal veselo. „Pij, če maraš, na upanje ampak s krono ne bo nič!“

„Eno samo krono!“

Kramar je odmahnil z debelo roko in je stopil k gostom.

„Domov pojdem!“ je pomislil Pavliček v trdnem, topem miru.

„Sedel bom in bom dobro premislil in se ne bom ganil iz hiše, dokler ne bo razločno in nezmotljivo zapisano: tam je krona zate!“

„Kod si hodil, tatinek?“ ga je pozdravil Honza. „Dolgo sem čakal nate, lačen sem!“

Pavliček se je naslonil ob posteljo.

„Zdaj sem bil pri kramarju, glej!“ je pomislil, „in namesto da bi ga bil prosil kruha... zdaj mi pač ne bo dal ničesar več...“

Odprl je miznico.

„Na kruha, Janjek, potrpi...“

„Kramar bi mi dal kruha in vina...“ je pomislil.

„Zakaj si jezen, tatinek?“ je vprašal Honza.

Nisem jezen, Janjek, truden sem; legel bom k tebi in bom spal. Tudi ti zaspi...“

Meglilo se mu je pred očmi, držal se je z levico za posteljnjak, desnica je ležala na odeji.

„Glej, jedel nisem!“ ga je spreletelo. „Že od večeraj zjutraj nisem jedel!“

„Ti boš spal, tatinek, jaz bom mislil na svoj god... Ali bo žoga tako debela kakor moja pest?“

„Kakor tvoja pest!“

„Ali bo rdeča?“

„Zaspi, Janjek!“

Legel je k njemu in ga je objel z desnico okoli života.

„Odpočil si bom!“ je mislil v omotici. „Zgodaj zjutraj bom vstal... in bom šel...“

Zunaj se je mračilo.

IV.

Stopil je zjutraj na ulico, kakor da bi bil stopil iz mrtvašnice. Dolg, košče, brez lice je bil njegov obraz, oči so ležale v globokih jamah, nič luči ni bilo v njih.

„Samo da se ni vzdramil!“ se je nasmešnil, kakor se smehljajo lobjane.

To je bilo tisto jutro, ko je stopil Pavliček v svojo mračno izbo in k se je ozrl na ulici proti

Nastežaj odprte so bile duri in nikogar ni bilo v prodajalnici. Na široki mizi, komaj dvoje korakov od duri je ležalo v vrsti troje velikih, lepih, rumeno plemenitih kolačev. Na drugi mizi je gledal Pavliček malo okroglo skledico kakor jih imajo peki in staurarji za drobiž.

Stal je pred drumi; njegov obraz se je nasmešnil z beraškim smehljajem, nato pa se je nenadoma čudno spalil.

"Tako in tako... eno samo krono, o gospod, eno samo krono... vse bom poskusil..."

Kolena so se mu sibilila, ko se je opotekel preko praga. Segel je v skledico in je vzel krono; nato je vzdignil kolač in ga je stisnil pod pazduho.

"Hej!"

Težka pest ga je udarila v obraz, omahnil je preko izbe, kolač in krona sta se zakotalila po tleh. Pest je udarila vdrugič in Pavliček se je zgrudil na kolena. Hipoma je bila prodajalna polna. "Tati!" je kričal pek zaripljen v obraz, z bleščajočimi očmi. "Čakal je že zunaj, že prej sem ga videl. Komaj sem storil korak iz prodajalnice, je že posegel z dolgo roko... s pestjo je zagrabil!"

Pavliček se je vzdignil, otkel je bil pod očesom in na čelu. Oziral se je s praznim, topim pogledom, komaj je čutil, da so ga suvali s pesmi, bili ga po glavi in v prsa.

"Za Honzo... godov je danes moj danek... ko je praznik svetega Ivana Evangelista..."

Stopil je k njemu stražnik in ga je prijel pod pazduho tako trdo, da se je opotekel.

Nato se je napolila dolga procesija skozi ulico. Preden je zavila ob oglu, se je prikazal visoko ob oknu droben otroški obraz z ogromnim, izbočenim čelom.

"Tatinek! Kod hodiš, tatinek! Dolgo te že čakam!"

Utihi se je truš, izgubila je procesija.

"Tatinek!"

Se tesneje sem zagnil okno, legel sem in sem odel preko glave, da bi ne slišal več življenja. Toda bučalo je od dašč, klicalo, kakar glas človeka, brez talažbe umirajočega... če bi se zakopal globoko v zemljo, bi klicalo v mojem srcu samem.

Deca.

Ruski spisal A. P. Čehov.

Očeta, mame in tete Nade ni doma. Sli so v krstne gosti k onemu staremu častniku, ki jaha na malem, sivem konjcu. Da bi jih počakali, so se vsedli v obednici za mizo Griša, Ana, Aljoša, Sonja in kuharičin sin Andrej. Igrajo tombolo. Pravzaprav bi jim bilo že čas iti spat; toda ali je mogoče zaspati, ne da bi bili zvedeli od mame, kakšen je otrok in kaj so jedli na gosteh? Vseča svetiljka obseva mizo, pokrito s številkami, orehovimi lupinami, papirnati in steklenimi koščki. Vsak igralec ima pred seboj po dve karti in kupček steklenih koščkov za pokrivanje. Sredi mize leži bel plošček s petimi kopečkami. Poleg ploščke je nedoedeno jabolko, zraven so klešče in krožnik za orehove lupine. Deca igra za denar. Stavi se po kopečki. Pogoj: če kdo ogoljufa, se ga spodi od mize. V obednici ni razen igralcev nikogar. Dojka Agafija Ivanovna sedi doli v kuhinji in uči kuharico obleko urezovati, a najstarejši brat Vasja, dijak pete šole, leži v sprejemnici na divanu in se dolgočasi.

Igrajo strastno. Največja strast odseva z lica Griša. To je majhen devetleten deček s kratko ostrizeno glavico, polnimi lici in tako tolstimi ustnicami, kakor zamorček. Hodi že v pripravljalni razred in zato se ima za velikega in jako učenega. On igra samo za denar. Ko bi ne bilo na ploščku kopečk, bi bil šel že zdavnaj spat. Njegove rjave oči begajo nemirno in nevoščljivo po kartah partnerjev. Strah, da bi utegnil kdo drugi dobiti, zavist in finančne kombinacije, ki polnijo njegovo kratko ostrizeno glavico, mu ne dajo sedeti pri miru in zbrano poslušati. Vrti se kakor na iglah. Ako je dobil, seže s poželjivostjo po denarjih in smuk z njimi v žep. Njegova sestra Ana, osemletna deklica s spičasto bradico in pametnimi, svetlimi očmi, se tudi boji, da bi kdo ne dobil. Barve jo spreletavajo in z ostrimi očmi pazi na vsakega igralca posebej. Sreča v igri je za njo vprašanje samoljublja. Druga sestra, Sonja, deklica pri šestih letih s

kodrasto glavico in evetočimi lici, kakor jih imajo samo jako zdravi otroci, drage punčke in slike na bombonskih skatljicah, igra tombolo radi procesa igre. Obraz ji je razigran. Naj dobi ta ali oni, Sonja se enako hohoče in bije ob dlani. Aljoša, okrogli zavaljeni debeluhar, piha, sope in strmi v karte. On ne pozna ni koristoljublja, ni samoljublja. Da ga le ne gonijo od mize in ne silijo spat, pa hvala lepa. Na zunaj je flegma, a v duši je prav poštna bestija. On ni prisedel toliko zavoljo igre, kakor zavoljo prepilov, ki so pri igri neizogibljivi. Strašno dobro mu dene, če koga upili ali ozmerja. Že zdavnaj bi bil moral nekam iti, a on se ne gane od mize niti za trenutek, ker se boji, da bi mu medtem ne pokrali steklenih pokrival in kopečk. Ker pozna samo ednice in one številke, ki imajo na koncu ničlo, pokriva zanj Ana. Peti partner, kuharičin sin Andrej, ogorel, bolehen deček v katunasti srajci in s kovinskim križcem na prsih, nepremično stoji in zamišljeno gleda v številke. Dobiček in uspehi drugih ga čisto nič ne zanimajo, zato, ker je ves zatopljen v aritmetiko igre, v nje komplicirano filozofijo: koliko je različnih števk na tem svetu, kako to, da se ne zmešajo!

Številke kličejo vsi z vrstjo, razen Sonje in Aljoše. Ker so številke vendar malo prenočile, si je praksa izmislila mnogo terminov in smešnih priimkov. Tako pravijo številki 7 kosa, 11 so palice, 77 je Semjon Semjonovič, 90 je stara mati itd. Igra se prav veselo razvija.

"Dvaintrideset!" kriči Griša in jemlje iz očetove kučine rumene cilindričke. "Sedemnajst! Kosa! Osem — travo nosim!"

Ana vidi, da je Andrej zamudil 8. Drugičkrat bi ga opozorila na to, a sedaj, ko na ploščku ob enem s kopečkami leži njeno samoljublje, se samo zmagoslavno smehlja.

"Trindvajset!" nadaljuje Griša. "Semjon Semjonovič! Devet!"

"Šeurek, šeurek!" vslikava Sonja, kažoča na ščurka, ki beži preko mize. "Aj!"

"Nikar ga!" pravi Aljoša s pomolvalnim glasom. "Morebiti ima otroke..."

Sonja spremlja z očmi ščurka in misli na njegove otroke: kako morajo biti to majhni ščurki! "Trindstirideset! Ena!" nadaljuje Griša, katerega muči misel, da ima Ana že dve kvaterni. "Sest!"

"Tombola! Moja tombola!" vpije Sonja, koketno pogleduje in se smeje na ves glas. Partnerji delajo dolge obraze.

"Bomo pogledali!" pravi Griša in nevoščljivo pogleduje na Sonjo. Po preceh največjega in najpametnejšega si lasti Griša odločni glas. Kar hoče on, to se mora steriti. Dolgo in skrbno kontrolirajo Sonjo in na veliko žalost partnerjev se izkaže, da ni goljufala. Pričenja se druga partija.

"Kaj sem jaz večeraj videla!" pravi Ana kakor sama zase. "Filip Filipič je nekako zavrtel trepalnice, pa so mu postale oči rdeče, strašne, kakor hudobi."

"Saj sem tudi jaz videl!" reče Griša. "Osem! Pri nas v šoli pa zna neki učenec z ušesi migati. Sedemindvajset!"

Andrej povzdigne oči proti Griši, premišlja in pravi: "Jaz znam tudi z ušesi migati..."

"No pa daj, migaj!"

Andrej miga z očmi, ustnicami in s prsti in zdi se mu, da se mu gibljejo uhlji. Splošen smeh.

"Ta Filip Filipič je hudoben človek", vzdiguje Sonja. "Večrnik pride k nam v otroško sobo, jaz pa v sami srajčki... In mene je postalo tako sram!"

"Tombola!" zavpije namah Griša in pograbi s ploščke denarje. "Jaz sem dobil! Pogledajte, če hočete!"

Kuharičin sin vzdiguje oči in bledi.

"Jaz ne grem zdaj več", pravi tiho.

"Zakaj ne?"

"Zato, ker... ker nimam več denarja."

"Seveda, brez denarja ni nič", pravi Griša.

Na vsak slučaj Andrej se enkrat pretrese žepe. Ker ne najde v njih nič več, razen drobtin in zgrizenega svinčnika, krivi usta in pričenja mučno pomežikovati. Zdaj, zdaj bo razsul jok...

"Bom jaz zate postavila!" reče Sonja, ki ne more prenašati njegovega mučeniškega pogleda.

"Samo dobro glej, mi bčš že vrnil!"

Naši Severni zvezdi

J. S. K. J. ob 15letnici obstanka in povodom IX. glavnega zborovanja.

Tam na severnem obzorju
Zvezda zasijala je;
Njen se svit ob našem morju
In povesdi vidi že.

Zvezda nova zamigljala
Si dobrotno iz neba;
V Minnesoti prikazala,
Kjer to zvezdo vsak pozna.

Let petnajst že jasno siješ,
Let petnajst Tvoj greje žar.
Bratsko nam ljubezen klješ,
Si naš up tolažbe dar.

Zvezda mila si Jednota
Naša tam vstanovljena;
Bratom Jaga si dobrota,
Polne blagov ti si vsa!

V New Yorku, 4. sept. 1913.

Ce nesreča kdaj se zglesi,
Tare lišo žalost, glad;
Tvoji tolažilni glasi,
Ji pomagajo do nad.

Solz Jednota utešila,
Si številno že do zdaj;
V stiski bratem priskočila,
Pripomogla si dokaj.

Danes sree marsiktero,
Te blagruje in želi:
Da ohranja bi vero
V pravi slogi bratovski.

Čuva Bog naj tebe leta,
Mnoga krpko še tako;
Pet začrtana pa sveta,
Naj ti vedno lahka bo!

Ivan Zupan.

Andrejeve karte so plačane in igra se nadaljuje.

"Nekje zvoni, kaj ne?" pravi Ana, široko odpiraje oči.

Vsi nehajo igrati in z odprtimi usti zre v temno okno. Za temno se svetilka odseva svetiljke.

"To se je tako slišalo."

"Po noči samo na pokopališču zvoni..." pravi Andrej.

"Zakaj pa zvoni tam?"

"Da bi se razbojniki v cerkev ne prikradli. Zvona se oni boje."

"Zakaj bi se pa razbojniki prikradli v cerkev?" vpraša Sonja.

"I zakaj: da bi stražnike pobili!"

Za minuto je vse tiho. Vsi se spogledujejo, vzdregtavajo in nadaljujejo igro. Zdaj ima Andrej tombolo.

"Ogoljufal je!" basira meni nič tebi nič Aljoša.

"Lažeš, jaz nisem ogoljufal!" Andreja spreletava bledica, usta se mu krive in čof! Aljošo po glavi! Aljoša zlošno vrti oči, poskakuje, se upre s kolonom ob mizo in čof! Andreja po licu! Se ena zaušnica pade od te strani, druga od one in nato večita oba.

Sonja, ki ne prenese kaj tako strašnega, začne tudi jokati in po obednici odmeva večglasen jok. Pa ne mislite, da je s tem igra končana. Še pet minut ne mine, pa se deca zopet smeje in mirno pomenkuje. Obrazki so objokani, a to jih ne zadržuje, da bi se ne smejali. Aljoša je celo srečen: bila je pomota!

V obednico stopi Vasja, dijak pete šole. Zaspano in razočarano izgleda.

"Nečuvno!" misli sam pri sebi, ko vidi kako Griša potresa z žepom, v katerem zvenče kopejke. "Kaj se otrokom daje denar? Kaj se jim pusti igrati hazardne igre! Lepa pedagogija to, v resnici. Nečuvno!"

A deca igra s takim tekotom, da se še njega poloti veselje, da bi prisedel k njim in poskusil svojo srečo.

"Počakajte, pojdem še jaz enkrat!" jim reče.

"Daj kopejko!"

"Precej", pravi in začne iskati po žepih. "Kopejke nimam, pa denem rubelj. Rubelj postavim!"

"Ne, ne, ne... kopejko stavil!"

"Bedaki! Saj je vendar rubelj!"

več kot kopejka", pojasnjuje gimnazist. "Kdor dobi, mi da iz rublja devetindevetdeset kopejk."

"Ne, prosimo, ne boš! Strani!" Petošole skomizne s pleči in odide v kuhinjo k poslom po drobiž. V kuhinji nima nihče ni kopejke.

"No, pa mi menjaj, nadleguje Grišo, prišediš iz kuhinje. "Daj ti par kopejk za to. Nočeš? No, pa mi prodaj za rubelj vsaj deset kopejk."

Griša ga nezaupno gleda izpod čela: če ni to kakšna spletk, če ga ne misli Vasja ukamiti?

"Nočem!" pravi in se prime za žep.

Vasja se prične jeziti, krega se in imenuje igralce božje volke in topoglavce.

"Vasja, bom pa jaz zate postavila!" reče Sonja. "Prisedi!"

Gimnazist se vsede in položi predse dve karti. Ana kliče.

"Kopejka mi je dol padla!" se nakrat oglasi Griša z vznemirjenim glasom. "Počakajte!"

Snamejo svetilko in lezejo pod mizo kopejko iskati. Tipljejo pljunke, orehove lupine, zavedljejo se z glavami drug ob drugega, a kopejke ni. Začenjajo zopet znova iskati in iščejo tako dolgo, dokler jim Vasja ne iztrga iz rok svetilke in je ne postavi na njegovo mesto. Griša še naprej išče v temi.

Naposled je kopejka najdena. Igralci se vsedejo za mizo, da bi naprej igrali.

"Sonja spi!" naznani Aljoša. Položivši kodrasto glavico na roke, spi Sonja sladko, pokojno in krepko, kakor da bi bila pred eno uro zaspala. Zadrževala je nepričakovano, ko so drugi iskali kopejko.

"Pojdi na mamino posteljo le!" ji pravi Ana in jo pelje iz obednice. "Pojdi!"

Cela družba jo spremlja in čez kakih pet minut predstavlja mamino posteljo zanimiv prizor. Sonja spi. Poleg nje se zalaga s spancem Aljoša. Položivši glavi na ujlja noge, spita Griša in Ana. In k njim se je lepo primostil še kuharičin sin Andrej. Okrog njih se valjajo kopejke, izgubivši svojo privlačno moč dotle, da se bo zopet pričela nova igra.

Lahko noč!

Rad bi zvedel za JANEZA MOSTAR. Pred sedmimi leti je bival v Irwin, Pa. Prosim cenjene rojake, če kedo ve za njegov naslov, naj ga naznani Franku Mostar, 1513 Hele Ave., Col. linwood, Cleveland, Ohio. (6-9-9)

ŽENITNA PONUDEBA.

Dva Slovence, samca, po 26 let stara, se želiva seznaniti s poštenimi dekletami, tudi vdova z enim otrokom ni izključena. Zmožna sva treh jezikov in sva že dolgo v Ameriki. Pisma in ako mogoče tudi sliko pridati, pošljite na uredništvo tega lista.

V ZALOGI

imamo importirane slovenske grafofonske plošče in vseh vrst grafofona, istotako tudi ure, verzičee ter vse v to stroko spadajoče predmete. Zadrževajte cenik! A. J. Terbovec & Co., P. O. Box 25, Denver, Colo.

POZOR ROJAKI!

Jako ugodna prilika se nudi vsakemu Slovencu, kateri si želi nabaviti lep dom v Forest City, Pa. Hiša ima 11 sob in je najmodernejše opremljena. Zemlje je 2 lota, široka 100 in dolga 150 čevljev, z lepim sadnim drevjem nasajena, zraven tudi hlev za kravo in kokoši. Proda se za jako nizko ceno. Vprašajte lastnika: Louis Zaverl, P. O. Box 121, Vandling, Pa.

Rad bi zvedel za naslov svojega prijatelja JANEZA ISTENIČ. Doma je iz Cirknice pri Rakeku, po domače Štancar. Pred 3. meseci se je nahajal v Cumberlandu. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, naj mi ga javi, ali naj se sam oglasi. — Jacob Mele, 233 Butler St., 5th St., Pittsburgh, Pa. (3-6-9)

Iščem JOHNA ISKRA. Svoječasno sva bila skupaj na Green Ridge, Ind., in pred 7. meseci je bil v Weirton, W. Va. Prosim cenjene rojake Slovence kakor Hrvate, če kedo ve za njegov naslov, da mi poroča, ali pa naj se sam javi. — Sam Popović, Box 267, Chester, W. Va. (4-8-9)

NAŠ GOSPODAR.

edini slovenski magazin v Ameriki. Izhaja na 32 straneh vsak mesec in veča za vse leto samo \$1.00. Prinaša podučne člankke za gospodarstvo, gospodinjstvo, lepe povesti, razprave o naših gi-banjih in zanimivosti iz celega sveta. Pošlji denar za: Naš Gospodar, 2616 S. Lawdalle Avenue, (10.2 - 9.2) Chicago, Ill.

Najboljši gramofoni za najnižje cene.

Odposlane naravnost iz tovarne.

Krasen cenik zastoj.

Nove SLOVENSKE plošče.

Columbia Gramofon Co.,

171 Washington St.,

New York, N. Y.

Frank Sakser

Glavni urad: 82 Cortlandt St., NEW YORK, N. Y.

Podružnica: 6104 St. Clair Ave., CLEVELAND, O.

Pošilja

DENARJE

v staro domovino

potom c. kr. poštne

hranilnice na Dunaju; hitro

in ceno.

Prodaja

PAROBRODNE

LISTKE

za vse prekmorske

parobrodne družbe po izvirnih

cenah.

Tisoče Slovencev se vedno obrača na to staro tvrdo, a nihče ne more tožiti o kaki izgubi.

Jugoslavanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januara 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

VRADNIKI

Pročelnik IVAN GIBER, 507 Cherry Way or Box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik IVAN PRIMOŽIČ, Eveleth, Minn., Box 641.
Glavni tajnik: GOS. L. BROŽIČ, Ely, Minn., Box 454.
Pomoćni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha, Neb., 1234 St. 10th St.
Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 186.
Kaznjak: ALOJŠ VIBRANT, Koralin, Ohio, 1788 N. 10th St.

VRHOVNI ZDRAVNIKI

Dr. MARTIN E. IVCO, Joliet, Ill., 399 N. Chicago St.

NADZORNIKI

ALOJŠ KOTELIČ, Salsito, Colo., Box 532.
MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich., 115 — 7th St.
FREDERICK SPERMAN, Kansas City, Kans., 433 N. 4th St.

POROTNIKI

IVAN KURZIBNIĆ, Burdine, Pa., Box 188.
FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 718.
MARTIN KOCHER, Pueblo, Colo., 1719 Miller Ave.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne priloge pa na glavnega blagajnika Jednote.

Družbano glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Zepet uboj v Črnomlju. V Vajsovi gostilni v Črnomlju sta pila prvo nedeljo v avgustu delavca-domačina France Kuzma iz Zorenice pri Butoraju in Mate Majerle iz Vojne vasi. Stara sta bila 18 odnosno 19 let. Ravno toliko sta bila pijana, da sta bila sitna. Prišli so v to gostilno tudi trije Hrvati, namreč Mate Jerkić, Fran Rukavina in Luka Sorčić. Majerle jih je začel takoj brez povoda psovati in zmerjati in je nazadnje kar vrzel literko steklenico Rukavini v glavo. Sorčić je Majerleta za to začel s batino nabijati, dokler nista pobegnula iz gostilne. Majerle in Kuzma, šla sta v Skubičevu gostilno in popivala naprej. Ravno tja so prišli preje omenjeni Hrvati, ki so prav gotovo iskali izizzvati Majerleta, da se znosijo nad njim. Začel se je zopet prepričati obema strankama. Gostilničar je izrinil obe stranki iz gostilne, toda prepričati ni bilo konec: nadaljeval se je na cesti, kjer se je tudi kmalu končal s tem, da sta morala domačina bežati pred razjarjenimi Hrvati. Kuzma in Majerle se pa nista dala kar tako ugnati v kozji rog. Čez dalje časa sta prišla zopet v Skubičevu gostilno na prejšnje pozorišče. Nista pa še dolgo sedela sama, ko pridejo tja zopet Hrvati. Brez vsakega posebnega uvoda so zgrabil Hrvati za stole in začeli udrihati po Slovenih. Seveda sta se branila tudi s stoli, toda bila sta le dva in sta imela tri nasprotnike. Zopet sta morala bežati, Hrvati so pritisnili za njima in so z noži ranili oba precej občutno. Majerle je dobil suneč v prsa, Kuzma pa od zadaj v levo plečce. Hotel je pobegniti, toda kri je bruhala iz rane, da se je vsled izgubljenosti krvi onesvestil. Prenesli so ga v bolnišnico in ga potem čez par dni prepeljali v Kandijev v bolnišnico usmiljenih bratov, kjer je umrl 12. avgusta, ker je imel, kakor se v Črnomlju splošno govori, prerazena leva pljuča. Storišce so pozaprl.

Oberila se je. 37letna Franciška Dragman, posestnika žena iz Polhovce št. 11, je dne 19. avgusta poslala svojega moža in starejšega sina pod kozolec deteljo nakladati. Doma se je igralo še petero otrok. Starejši Mikič pa je poslal po vodo. Ta je odšla. Ko je pa prišla s škafom na glavi domov, je klecala mater, da ji pomaga. Mati se ni odzvala. Otrok je vrzel škaf raz glavo in iskal mater. Te pa ni bilo tako hitro najti. Čez nekaj časa jo je našla na podstrešju obklesano. Predno je oče in starejši brata doklicala, je bila mati že mrtva. Mati se je baje obesila vsled momentalne zmedenosti. Njena 70 let stara mati si je pred sedmimi leti na enak način prestigla nit življenja. Umrla je bila zelo marljiva gospodinja.

Eni ženi je strela ubila dva moža. Iz Bohinja se poroča: Pri nas se je zgodil slučaj, kakršnega nihče ne pominja. Dne 20. avgusta je Jakob Ravnik (Gatelj) iz Nemškega Rovta s tremi delavci, med katerimi je bil tudi njegov sin, žagal v gozdu hlode. Strela je udarila med žagajoče ljudi ter Jakob Ravnika na mestu ubila; ostali trije so čutili močan potres po telesih. Skoraj na istem mestu — pravi se mu na Vresjah — je strela pred 25 leti ubila Andreja Dobravec, tudi iz Nemškega Rovta.

Ta Andrej Dobravec je bil prvi mož vdove sedaj ubitega Jakoba Ravnika. Tako je strela tej ženi ubila dva moža. Razlika je ta, da je prvi mož bil v bajti, katero je strela užgala, in je notri zgorel, da so v ognju dobili le nekaj njegovih kosti, druga pa je strela zadela pod milim nebom in se mu še poznalo ni nič. Ali se je že kdaj primeril tak slučaj? Kdo ve — kaj zelo redkega je to vsakako.

Umril je v Cerknici št. 42 obč. prijavljeni posestnik Fran Prudič. Pokojnik je bil blag značaj.

ŠTAJERSKO.

Nov advokat v Ptuj. Dne 14. avgusta se je naselil kot odvetnik dr. Tone Gosak, zet Frana Mohoriča, gostilničarja in trgovca v Ptuj.

Iz poštne službe. Poštni konceptni praktikant dr. Josip Lebar je imenovan za poštnega konceptista.

Umril je v Središču najstarejši tukajšnji tržan Tomaž Bovko, po domače Markovič. Star je bil 88 let.

Pobeglega graškega knjigotroca Bartscha so na Dunaju izsledili in zaprli.

Odlikovani vojak. Iz Ptujja poročajo: Najvišji pohvalo od korenega poveljstva in darilo v vrednosti 100 kron so dobili sledeči pionirji, ki so se posebno odlikovali pri reševanju ponesrečenih tovarišev dne 10. julija t. l. v Ptujju: Četovodji Logar in Štrobl, korporal Zimmermann od 1. stotnije in četovodja Fink, poddesetnik Čančer in Draksler od 2. stotnije, pionir Schandl od 3. stotnije ter korporal Kováč, poddesetnik Pihlmeier, pionir Seherz od 4. stotnije. Kljub velikim naporom in z nevarnostjo laštnega življenja se je vrlim vojakom posrečilo rešiti samo 6 mož, pet jih je, kakor znano, umrlo.

Požar. Iz Celja poročajo: Na Veliki Šmarer je začelo goreti v Zupančevem hlevu v Tremarjih in je ogenj gospodarsko poslopje popolnoma uničil. Zažgal je domači petletni fant Franček, ki se je igral z užgalicami.

Pretep. Od Sv. Janža na Dravskem polju poročajo, da je došlo v nedeljo 17. avgusta ob priliki neke fantovščine do velikega pretepa v vasi Terniče. Fantje so se vojskovali med seboj s krampi, železnimi palicami, kamenjem in bikovkami. Tudi iz revolverjev se je streljalo. Več fantov je ranjenih in poškodovanih. Zadevo preiskujejo orožniki.

50 let bolniška sestra. V deželni bolnišnici v Knittelfeldu je 17. avgusta praznovala 50letnico svojega samaritanskega poklica bolniška sestra Ana Zagorčnik. Jubileantini je deželni odbor ob tej priliki poslal pohvalno pismo.

PRIMORSKO.

Vlada Lohom ne zaupa. Vlada je laški občini v Gorici odvzela občinske posle v prenešenem delokrogu in jih poverila vladnemu komisarju pri okrajnem glavarstvu. Najbrž se vlada boji, da bi Lah izdal vojaške in druge važne odredbe laški državi. Ima enkrat prav! Ravnotako prav pa bi storila in bi napravila red, če bi postavila tudi komisarja v takih mestih kakor je Celovec in potem bi bil morda red, vsaj na — kolo-dvorn.

Gradnja ceste Grgar-Bate se je

pričela dne 11. avgusta s cerkveno slavnostjo. Iz cele Banjške planote se ni udeležil nobeden tega važnega dogodka. Po planoti imeli bodo letos zopet slabo letino in vsi bodo šli iz potrebe na delo k cesti, zaradi tega pa bo cesta gotovo dovršena pred določenim časom. Po končani gradnji do Bat in od druge strani do Kala razpisala se bode takoj nova dražba za ostale dele te ceste, t. j. Bate, Lokva, Banjšica, Vrh Avč, Kal.

Z nočmi v rebra. V žganjarji na Barrieri št. 7 v Trstu sta se spila dva žganjarja. Prepričali se je polagoma tako razvnel, da sta se nasprotnika pričela pretepati in je bil kovač Anton Naglič nevarno ranjen. Njegov nasprotnik je takoj po dejanju pobegnil, Naglič pa so težko ranjenega odpeljali v bolnišnico.

Z voza sta padla. 16letna Ana Furlanič in 11letna Marija Bolčić iz Spodnjih Škofij sta se peljali na nekem vozu. Ker se je voz na nekem kraju nagnil, oziroma stresel, sta padli obe na tla. Obe deklici sta zadobili pri padcu več poškodb in so ju morali odpeljati v bolnišnico.

Strela — požar. Iz Kobarida se poroča: Ob hudem viharju je tresčilo v Jurčevu hišo v vasi Krn. Strela je užgala hišo, ki je do tal pogorela. Zgorelo je vse blago in 120 K gotovega denarja; rešiti se ni dalo ničesar. Zgorel je tudi Jurčev in Pomolov hlev. Človeških žrtve ni. Jurec je zavarovan za malenkostno svoto 1200 kron; Pomol ni zavarovan. — Naslednjega dne je tresčilo v "stan" planine na Polju za Krnom. Zgorela je vsa oprava, mlečni izdelki in sploh vse, kar je bilo v njem. Po srečnem naključju ni onega večera nikdo v stanu (staji) spal. Skoda se ceni nad 5000 kron.

Nesreča. Iz Sv. Lucije poročajo: 4letni deček gostilničarja Iv. Krajnika se je igral na postaji z užgalicami. Obekla se mu vname, kar mu je prizadajalo smrtonosne opekline. Naslednjega dne je deček podlegel strašnim bolečinam. Ponesrečil se je železničar 26letni Andrej Mihac na državnem kolodvoru v Gorici; ko je hotel sklopiti dva vagona, je stopil z desno nogo tako nesrečno, da mu je zmečkalo. Prenesli so ga takoj v bolnišnico.

Nesreča pri zidarskem delu. Ni ga kmalu dela, pri katerem bi bilo toliko nesreč kakor pri zidarskem. Zidar Fran Kapelan v Gorici je padel pri delu z višine 5 metrov, zlonil si eno roko ter dobil še druge poškodbe po telesu. Nesrečnika so prenesli v bolnico. Spomin na Građež. 26letni Jakob Peklenc iz Polhovca grada je služil v Građežu v nekem hotelu. Obtožen je bil, da je ukradel gospej Heleni Hoffmann-Eckerl 400 K, g. A. Ulrichu pa 100 K; tudi nekega drugega je opoharil za 80 K. Peklenc je obsojen radi tatvine na 10 mesecev težke ječe s postji. Dolgo časa bo mislil na Građež.

Bez sredstev. 18letna punca Marija Koren, doma iz Krškega, se je nahajala v Gorici, pa brez sredstev. Policija jo je kmalu ujela in poslala domov. — Policija v Gorici je prijela Štefana Sirka, ki je baje privatni uradnik, doma neke pri Ptuj. Nesrečni človek je bil brez vsakih sredstev in službe. Neverjetno pa, koliko takih ljudi dospe v Gorico.

Smrtna kosa. Dne 18. avgusta je umrl v Solkanu Ivan Mikuc, profesor v pokolu. Pokoj je užival več let doma v Solkanu, kjer je bil zlasti zvest član in sotrudenik Slov. Citalnice. — Dne 16. avgusta so pokopali v Gorici evangelijskega župnika in seniorja W. Schmidta, moža, ki se je živo zanimal za zgodovino reformacije in protireformacije v slovenskih deželah ter spisal tudi več sestavkov po zgodovinskih virih. V gorški "Soči" je svoj čas priobčeval spis "Evangelij v Vipavi in okoli Vipave". Takega gradiva ima nabrane polno; naj bi prišlo v kake večje roke. Pokojnik je poznal in visoko cenil živlost in nadarjenost slovenskega naroda.

Samomor. V Soči je skočila v Zagraju krečmarica Marija Barbon, vdova. Menda so jo gnale v smrt slabe finančne razmere. Zapuščica štiri nepreskrbljene otroke.

KOROŠKO.

Toča. Iz Št. Daniela poročajo: Dne 10. avgusta proti večeru je nastala huda nevihta s točo, ki je padala tako gosto, kakoršne ljudje je dolgo ne pominja. Škoda je ogromna; nekaterim posestnikom je uničila vse. Najhuje so prizadeti okraj: Subi vrh, Št. Daniel, Strojna, kakor tudi sosedne ob-

čine Ljubče, deloma tudi Prevalje. Kmetje gledajo z žalostnim srcem v prihodnost, kako bodo zmagovali vsestranske stroške, ko so po tej nezgodi oropani vseh letinskih pridelkov.

Toča. Iz Vogrč poročajo: Dne 10. avg. so se od Št. Petra sem čez Dravo proti večeru nenadoma pripodili črni oblaki in vsula se je nad celim našim okrajem v prav širokem pasu zelo gosta, suha toča, ki je padala četrt ure. Bilo je je par prstov debelo, tako da se je v senčnih krajih videla še prihodnji dan. Pobila je domalega ves oves, koruzo, peso in ajdo. Sledeča je posebno v Rinkolah in v Dobu popolnoma uničena, tako da ni več sledu o nji. Letošnje leto je sploh slabo. Rži nič ni bilo. Veliko škode nam je napravil črv; skoraj vso otavo nam je snedel. Sedaj pa še toča! Ubogi kmet! Njina pomoč bi bila na mestu!

Toča — poroka. Tolsti vrh nad Grebincem. Že nekoliko tednov nam nagaja slabo vreme pri spravljanju krme z gorskih travnikov in tudi pri žetvi, pa še ni dovolj. Dne 10. avg. nas je preplasila proti 6 uri popoldne nagloma nastalo hudoenje s točo. Bog nas varuj, ker letos jarina lepo kaže; ozimina je bolj slaba. — Zomernikova mlada gospodinja je od nas vzela zavednega Slovence Jakoba Zavrznika, po domače Šalekarjevega. Stariši ga bodo pogrešali. Dotični se je pred dvema letoma udeležil poučnega potovanja v Sviči.

Ne kopajte se vroči! Marija na Zili. Dne 10. avg. smo pokopali ob obilni udeležbi otrok in odraslih 11letnega Stanka Unterbergerja iz Blač. Fant je prišel ves razgret z gore in se je šel takoj kopat. Posledica je bila vnetje mozga in pljučnica in fant je bil v enem tednu mrtel.

Sijajna zmaga. Pri občinskih vclitvah za občno Škofice ob jezzeru so Slovenci sijajno zmagali. Nasprotniki se niso upali na dan.

KRETANJE PARNIKOV
KEDAJ ODPLUJEJO IZ NEW YORKA

PARNIK	ODPLUJE	V
Kromp. Cecilia	sept. 9	Bremen
Ryndam	" 9	Rotterdam
France	" 10	Havre
Mauretania	" 10	Liverpool
Pennsylvania	" 11	Hamburg
Adriatic	" 11	Liverpool
Victoria Louise	" 12	Hamburg
New York	" 12	Southampton
Olympic (novi)	" 13	Southampton
Zeeland	" 13	Antwerpen
Martha Washington	" 13	Trst-Fiume
G. Kurfuerst	" 13	Bremen
Niagara	" 13	Havre
Columbia	" 13	Glasgow
K. Wilh. d. Gr.	" 14	Bremen
Rotterdam	" 16	Rotterdam
La Savoie	" 17	Havre
Koenig. Louise	" 18	Bremen
Celtic	" 18	Liverpool
St. Paul	" 19	Southampton
Imperator	" 20	Hamburg
Reichsmann	" 20	Havre
Patricia	" 20	Hamburg
Majestic	" 20	Southampton

Glede cene za parobrodne listke in vaa druga pojasnila obrnite se na:

Frank Sakser,

82 Cortlandt St., New York City.

Trgovec z zlatino
M. POGORELEC,
29 E. Madison St. — Room 1112,
Chicago, Ill.

Opomba: Pazite na oglas v sobotnih številkah.

KAKO JE KONČAL CESARJEVI
VIŠ RUDOLF.

Ta veleznanimiv spis vsebuje "Slovenski Ilustrovani List", edini te vrste v Ameriki. Razum tega najdete v novem listu še do 25 drugih zanimivih spisov, zabavnih, poučnih, gospodarskih, gospodinskih, spisov za zdravje itd. Nad 30 slik ter več strani ilustrirane šale.

"Slovenski Ilustrovani List" stane na leto samo \$2.50, na pol leta \$1.25, četrt leta 65¢. Pošljite svoj natančni naslov in 25¢ za poštino i. dr., pa se vam pošlje ta številka na ogled. Lepa darila za celoletne predplačnike. Naročila naslovite: Bert P. Lakner, 1595 3rd Ave., New York, N. Y.

SALOON NA PRODAJ.

Podpisani naznanjam rojakom po Collinwoodu in Clevelandu, da prodam iz proste roke svoj na novo urejeni saloon. Lepa in dobra prilika za poštenega Slovence. Saloon je tik tovarni Lake Shore železnice in od teh delavcev najbolj obiskan. Kedor se hoče prepričati, naj pride pogledat opoldne ali pa zvečer. Proda se iz vzroka, ker sedanji lastnik ne more obnoviti licence radi državljanstva.

Urban Praznik,
15417 Hale Ave., Collinwood.
(4-6-9) Cleveland, Ohio.

50,000
KNJIŽICPopolnoma
Zastonj.

Vsak mož ki moral takoj pisati po to izvrstno knjižico. Možje, kateri se nameravajo ženiti — bolehu! možje — možje, kateri se večkrat vpijanijo in prihajajo pozno domov — možje, kateri so slabotni, nervozni in opešani — možje, kateri ne morejo delati ne uživati življenja v polni meri — vsi ti možje bi morali pisati po to brezplačno knjižico. Ta knjižica pove kako možje uničujejo svoja življenja, kako dobijo bolezn in kako morejo zadobiti popolno in trajno zdravje, moč in krepost v zelo kratkem času in po nizki ceni. Ako hočete biti mož med možmi, ta knjižica ti pove, kako in kaj.

Ta knjižica je vredna \$10.00 vsakemu bolnemu človeku.

IMATE LI

zastupljeno kri ali sifila, triper, splošno oslabelost, gubitek življenjskega soka, nočni znojniki, izguba moške kreposti, impotenco, atrofijo, strikturo, reumatizem, organsko bolezen, bolezen na jetrih, v žlečcu, mehuru ali na ledvicah?

Ako imate bolečine v križu, izgubo apetita, grenkobo v ustih, glavobol; ako vam prihaja slabo, imate spanca, trudne in tekoče telo zjutraj, ako ste zmedeni, dobili nerazne to knjižico. V lahko razumljivem jeziku vam pove kakaj teptate in kako zmorete ozdraviti.

Tisoče mož je že zadobilo popolno zdravje s pomočjo te knjižice. Zaloge zastonji je in vsebuje razno tiste stvari, katere bi morali znati vsaki mož, bodisi mlad ali star, bogat ali revan, samski ali oženjen, bolan ali zdrav.

Ne dajte svojega teko prisluženega denarja za ničvredna zdravila dokler ne prečitete te knjižice. Prihranila vam bodo mnogo denarja in vam razodela, kako lahko postanete močan in krepak mož. Zapomnite si: Knjižica se dobi popolnoma zastonj. Mi plačamo poštino. Na ovitku ni zdravnikovega imena. Nikoli ne bo vedel, kaj je razen vas. Zapišite spodaj razločno svoje ime in naslov spodaj na kuponu, izrežite ga in pošljite nam. Ostalo izvršimo mi.

Pošljite Nam Ta Kupon še Danes.

DR. JOS. LISTER & CO., Aus. 400, 22 Fifth Ave., Chicago, Ill.

Gospodje: — Zanima me vaša ponudba, s katero nudite zdravilno knjižico brezplačno, in prosim, pošljite mi jo takoj.

Ime

Naslov

Država

Kje je moj sin FRAN ZARNIK? Prosim cenjene rojake, če kedo ve za njegov naslov, da ga mi javi, ali naj se pa sam oglasi svojemu očetu: Lawrence Zarnik, Box 134, Pawnee, Ill. (4-6-9)

Josip Scharaben

blizu Union postaje
415 West Michigan St.,
Duluth, Minn.

Pošiljam denar v staro domovino in prodajam parobrodne in železniške listke.

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.

ZASTAVE, REGALJE, ZNAKE, KAPE
PEČATE IN VSE POTREBSCINE
ZA DRUSTVA IN JEDNOTE.

Delo prve vrste.

Cene nizke.

F. KERŽE CO.

2616 S. LAWDALE AVE.,

CHICAGO ILL.

SLOVENSKE CENTRE POSILJAMO ZASTONJ.

Neredna prebava.

Da si ohranimo dobro zdravje, ne smemo dopustiti, da bi prišla naša prebava v ured, kajti to je vedno znak kake bolezni, bodisi celega telesa ali pa enega ali več organov. Brez primerne hrane in primerne prebave ni življenja. Raditega je zelo važno, da imamo pri rokah sredstvo, ki princse v slučaju kakih nerednosti v prebavi hitro pomoč. V takih slučajih priporočamo lahko vsakemu dobro znano, ukusno, hitro učinkujoče

TRINERJEVO

Ameriško Elixir grenko vino.

To izvrstno sredstvo bo popolnoma očistilo prebavni sistem, ne da bi povzročalo kolike ali kakih drugih bolezni. Pač bo pa povečalo tek. dalo moč notranjim organom ter olajšalo konstipacijo in vse bolezni, ki so v zvezi z njo. Uporabi naj se ga pri vsaki indispoziciji.

Imejte to zdravilo vedno v svoji hiši ter ga rabite pri:

konstipaciji,
glavobolu,
bolečinah v črevesu,
slabosti,
nervoznosti,
slabi prebavi,
izgubljenem teku,
slabokrvnosti,
bolečinah po obedu.

Ne odlašajte v mnenju, da bodo take indispozicije izginile same po sebi. Ako se jih ne zdravi pravilno, vedno slabe organe. Najboljše zdravilo v vseh takih slučajih je:

Trinerjevo Ameriško Elixir grenko vino.

V lekarnah,

Odklanjajte ponaredbe.

JOSEPH TRINER,

Importer and Exporter

1333--1339 SO. ASHLAND AVE.,

CHICAGO, ILL.

